

TODORČE ATANASOV SLIKE IZ ATELJEJSKEGA DEPOJA



23.12.2014/15.2.2015

Otvoritev ob 18.00

**Metalkova mesto - Lovci
Masarykova 24 - Ljubljana**

dime.temkov@gmail.net
gsm 00386 (40) 558 012
www.mkdmakedonija.si
www.facebook.com/GalerijaMKD

Todorče Atanasov - Slike iz ateljejskega depoja

Figuralika je bila vselej eno najmočnejših tematskih izhodišč Todorčeta Atanasova in zdi se, da je avtor še danes temi tesno zavezan. Vsekakor je mogoče ugotoviti, da jo je v desetletjih likovnega ustvarjanja temeljito prenetel, posodobil in v vseh ozirih dodelal. Tudi v najnovejšem slikarjevem ciklu Medprostori se ženske figure na poseben način pojavljajo v pokrajini, so dominantne v sebinske in likovne prvine. Atanasovu v tem primeru beseda "medprostor" simbolno označuje dvogovor teles s prostorom, s svetom, ki jih obdaja. Čeprav se Atanasov v svoji likovni umetnosti nikoli odločil za povsem dosleden prestop v abstraktno izražanje, je vendarle na teh njegovih najnovejših slikah iz zadnjih dveh let, na najbolj abstrakten način izoblikoval "pokrajino", torej tisto slikovito okolje, ki v tem primeru obdaja gola ženska telesa in jih po svoje poudarja. Nedvomno gre za svovjevstno občudovanje ženskega telesa v različnih pozah in za iskanje razmerij med telesom in elementi tako ali drugače opredeljenega okolja, ki je največkrat v vlogi ozadja podob. Po zemeljskih barvah, okrah ter rjavo rumenih tonih, nam to ozadje ponuja vtis, da je del resničnosti, nečesa, kar bi avtor lahko doživel v neposrednem stiku z naravo, a sam trdi, da je vsekakor izmišljeno. Gre torej za neko obliko "mentalne, duševne pokrajine", v kateri razgaljeno žensko telo pripoveduje svojo zgodbo, s svojo navzočnostjo osmišlja naslikani prostor. Atanasov rad uporablja elemente ploskovitosti, z nizanem različno oblikovanih in barvno naglašanih ploskev, ki se na koncu zlijejo v celoto kot učinkoviti mozaik, slikar doseže predvideno modelacijo, ki postane zrela za dialog s telesom, za pogovor o večnih vrednotah, predvsem o lepoti. Avtor začne uživati šele, ko slika zažari v svoji lepoti in ko se njena zgodba razkrije njegovim in kasneje tudi našim očem.

Iztok Premrov

Daljnega leta 1993 so bivšo vojašnico na Metelkovi zasedli mladi alternativni umetniki in mirovniki, ki jim multikulturalnost ni bila tuja. Tako smo tudi mi, makedonski umetniki, sodelovali v tej "revoluciji" in imeli svoj skvot. Ta pisana kreativna družina, polna pozitivne energije, se je hotela ljubljanskemu občinstvu predstaviti čim prej s svojimi umetniškimi stvaritvami. Tako se je zgodil izbruh kulturnih dogodkov na Metelkovi. Mediji in etablirani umetniki so bili v glavnem na strani Metelkovcev, tedanja oblast pa ne, ker je imela s temi objekti druge načrte, saj so na odlični urbani lokaciji, zato so Metelkovi izključili elektriko in vodo.

Makedonsko kulturno društvo, ki do takrat ni imelo svojih prostorov, se je v takih nemogočih razmerah ob razsvetljavi sveč predstavilo na Metelkovi z razstavo aktov velikih dimenzij v ekspresionistični maniri Todorčeta Atanasova. Likovni kritik, ki je obljubil, da bo odprl razstavo, ni prišel. Zato sem morala sama povzeti iz drugih relevantnih strokovnih virov o slikarstvu Todorčeta Atanasova., a uradno je razstavo odprl prvi makedonski ambasador v Republiki Sloveniji Dimitar Mirčev.

Emma Soleva Vardjan